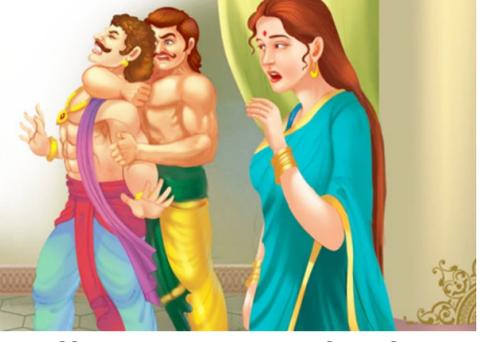

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ପଟ୍ଟା

ପିଲାଙ୍କ ମହାଭାରତ-୭୩

କିଚକର ମୃତ୍ୟୁ-୪

କାଳେ । ହେଁ ପଦା ରକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ଉଠେଇଲେ । କହିଲେ- କାଳି ରାତିରେ କିଚକ ଆସିଥିଲା । ମୋର ଲଜତ ନେବାକୁ । ମୁଁ ତାକୁ ପୂର୍ବରୁ ସତର୍କ କରିଦେଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସେ ବେଖାତିର କଲା । ମୋର ଗର୍ଭର୍ତ୍ତ୍ୱାମାନେ ତାକୁ ମାରିଦେଲେ ।

କିଚକର ବିରାଟ ଶରୀର ମାଂସ ପିଣ୍ଡୁକାଟିଏ ପରି ଭୃଙ୍ଗରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେନାପତି କିଚକ ମରିଗଲେ । ସୈନ୍ୟମାନେ ଗର୍ଭର୍ତ୍ତ୍ୱାମାନେ କଲେ ! ସେ ନାରୀ ଦେଖ ପାଇଁ ବିପଦ । ଅଶ୍ରୁ । ରାଜା କହିଲେ ସେପରି ନାରୀକୁ ପ୍ରାୟାସରେ ରଖୁଛନ୍ତି ! ଆଗକୁ ଆହୁରି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରେ ।

ସୈନ୍ୟମାନେ କାଳି ରାତିରେ କିଚକ ଆସିଥିଲା । ମୋର ଲଜତ ନେବାକୁ । ମୁଁ ତାକୁ ପୂର୍ବରୁ ସତର୍କ କରିଦେଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସେ ବେଖାତିର କଲା । ମୋର ଗର୍ଭର୍ତ୍ତ୍ୱାମାନେ ତାକୁ ମାରିଦେଲେ ।

କିଚକର ବିରାଟ ଶରୀର ମାଂସ ପିଣ୍ଡୁକାଟିଏ ପରି ଭୃଙ୍ଗରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେନାପତି କିଚକ ମରିଗଲେ । ସୈନ୍ୟମାନେ ଗର୍ଭର୍ତ୍ତ୍ୱାମାନେ କଲେ ! ସେ ନାରୀ ଦେଖ ପାଇଁ ବିପଦ । ଅଶ୍ରୁ । ରାଜା କହିଲେ ସେପରି ନାରୀକୁ ପ୍ରାୟାସରେ ରଖୁଛନ୍ତି ! ଆଗକୁ ଆହୁରି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରେ ।

ବାହାରକରିଦିଅ ତାକୁ ନଗ୍ରୁ ! ଏହିପ୍ରକାର ଗୁଞ୍ଜରଣ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ । ସେମାନେ ରାଣୀ ସୁଦେଷାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ । ରାଣୀ ଭାବିଲେ, ଅଭିଯୋଗ ସତ୍ୟ । ସେ ତାଙ୍କିଲେ ସୈନ୍ୟକୁ । “ତୁ ଅବଶ୍ୟ କଣେ ଗୁଣବତୀ ଝିଅ । ତଥାପି ତୋ ନାଁରେ ବହୁ ଅଭିଯୋଗ ଆସୁଛି । ତୁ ଏଠାରୁ ବାହାରିଯା ।”- କହିଲେ ରାଣୀ । ସତ କହିଲେ, ରାଣୀ ତରିଯାଇଥିଲେ

ଫୁଲ

ପବିତ୍ର କୁମାର ସାହୁ
ଫୁଲଟିଏ ମୁଁ ଦେ ଫୁଲଟିଏ ତୁମ ରାଜଜର ପରାଟିଏ ତାକେ ଝୁଲି ଝୁଲି ହସିଦିଏ ସଭିକର ଦୁଃଖ ଯେହୁନିଏ ॥ ବିଲ ବଣ ନଦୀ ପାହାଡ଼ରେ ଫୁଟି ଖେଳେ ଭାରି ଆନନ୍ଦରେ କେତେ ଶରଧାରେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଗତିଦେଲେ ରୁପ ନିଜ ହାତେ ॥ ଲହୁଧନୁ ଠାରୁ ଘେନି ରଙ୍ଗ ବୋଲିଦେଲେ ମୋର ସାରା ଅଙ୍ଗ ଚାଲି ଚାଲି ଖରା ମାତୁ ଯେତେ ହସୁଥିବି ସଦା ତୁମ ହିତେ ॥ ଖେଳାଇବି ବାସ ଅଗଣାରେ ଆସୁ ଯେତେ ଦୁଃଖ ଜୀବନରେ ହସି ହସି ମଧୁ ବିତରିବି ତୁମସହ ନିତି ଖେଳୁଥିବି ॥ ତୁମାରି ଆଦର ସ୍ନେହ ପ୍ରୀତି ମୋ ଦେହେ ଭରିଛି ପ୍ରାଣ କୋପି ତୁମପରି ବନ୍ଧୁ ପାଇ ସତେ ମୋ ଜୀବନ ଧନ୍ୟ ଏ ଜଗତେ ॥ ମୋର ସେବା ଯତ୍ନ କରି ତୁମେ ଉତ୍ତମ ଯଶ ଧରା ଧାମେ ଛୋଟ ବୋଲି ମୋତେ ନମସ୍କାର ସ୍ନେହ ଆଦରରେ ବଢ଼ାଇବ ॥

ସଂସ୍କୃତ ଶିକ୍ଷକ, ଅତୀତା, ଆନନ୍ଦପୁର, କେନ୍ଦୁଝର
ମୋ- ୯୭୭୭୫୬୦୯୨୧

ଆମ ମୁହେଁ ହସ ଦିଅ

ଡକ୍ଟର ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଖୁଣ୍ଟିଆ

ତୁମେ ବଡ଼ମାନେ ନିଜ ଅହଙ୍କାରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯାଉଛ ମାତି ନିରୀମମ ହୋଇ କେତେ ଯେ ଶିଶୁକୁ ମାଟିରେ ଦେଉଛ ପୋତି ଭଲ କି କରୁଛ କୁହ କେତେ ଜନନୀର ନୟନକୋଣରୁ ଝରୁଛି ଅସାର ଲୁହ । ତୁମେ ସବୁ ରହି ବଙ୍କର ଭିତରେ ରକେଟ କରୁଛ ମାତ୍ର ଆମ ପରି କେତେ କୁନିକଳିକାଙ୍କ ଭାଙ୍ଗି ଦେଉଅଛ ହାତ୍ ଆମ ନିଦ ଚୋରି କରି

ଢାଞ୍ଚିଲ ନୟନ-ଆଇ ଭି ୫୦/୧, ଯୁନିଟ-୩, ଖାରବେଳନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୧
ଭ୍ରାମ୍ୟରାଷ- ୨୩୭୨୨୯୫୫୧୮

ଚଇତ୍ର ମାସର କଥା

ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ

ଚଇତ୍ର ମାସର କଥା କଥାଟା ନିହାତି ଯଥା ଧାରେ ଧାରେ ଖରା ଚାଣ ହୋଇଯିବ ଘୁରାଇ ଦେବ ଯେ ମଥା । ଦକ୍ଷିଣା ପଦବ ବହେ ରୁପିତୁଁ କଥା କହେ ଚୋରା ଚଇତାଳି ନାମେ ନାମିତ ଯେଉଁପରି ନମେରହେ । ସହଜେ ବସନ୍ତ କାଳ ତଥାପି ବହିବ ଝାଳ ମଲୟ ପଦବେ ମାଳିକି ବାସିବ ମହୁଳ ଫୁଲକୁ ଭାଳ । କୋଇଲି ଗାଜବ ଗାତ ଚଇତର ସିଏ ମିତ ପଞ୍ଚମ ତାନର ସଙ୍ଗୀତ ଶୁଣିଲେ ବିଭୋର ହୋଇବ ତିର । ନିହଳ ପ୍ରସାଦ, ଗୈଁଥା ପାଟଣା, ବେଳାନାଳ-୭୫୧୦୧୧ ମୋ-୯୯୩୮୭୫୧୫୮୩

ବାହାବା ନିଅ ଦୁନିଆ ଆଗରେ ସତେ ଭଲ କାମ କରି !! ସପନ ଦେଖିବା ଆଗରୁ ଆମେ ତ ଶୋଇଲୁ ମଶାଣି କୋଳେ ଆମ ଦୁନିଆକୁ ଦେଖୁ ପାରିଲୁନି ଭଲ କରି ଦିନେ କଲେ ଏମିତି ଅନ୍ୟାୟ କଲ ବାହୁଡ଼ଗଦାରେ ପୋଡ଼ିଲି ଯାଉ ହେଉ କେତେ କଳବଲ !! ଅବସାନ ହେଉ ତୁମର ସେ ଯୁଦ୍ଧ ଶାନ୍ତି କପୋତ ଉଡୁ ଭାଙ୍ଗିଯାଉ ସବୁ ଗରବଦମ ବଢ଼ିମା କେତେନ ଛିଡୁ ଆମ ମୁହେଁ ହସ ଦିଅ, ପିଲାଙ୍କ କୁହାରି ଦିକେ ଘେନକରି ବୋମାକୁ ଫେରାଇ ନିଅ ।

ପବିତ୍ର ଚଇତ୍ର ମାସ

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା

ଫୁଲ ଯାଇଛି ଚଇତ୍ର ଆସିଛି ଖରା ଲାଗେ ଚାଲି ଚାଲି ପର୍ବ ପର୍ବାଣିକୁ ସାଥରେ ଆଣିଛି ଭକ୍ତି ପସରାରେ ଥୋଇ । ତାକେ ତାକେ ଝୁଲେ କଷ୍ଟି ଆମତଣା କୋଇଲି ଗାଉଛି ଗାତ ସଂଜ ନଇଁଗଲେ ମଲୁଫୁଲ ଫୁଟି ମହକୁଛି ବାଟ ଘାଟ । ପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳରେ ପଢ଼େଇ ମଙ୍ଗଳା ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି ପଥେ ଅଶୋକାକ୍ଷୀମାରେ ପ୍ରଭୁ ଲିଙ୍ଗରାଜ ଗତିବେ ଶୁକ୍ଳା ରଥେ । ରାମ ନବମୀର ପରବ ପାଳିବେ ରାଜଜେ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ଜନେ ରାଗ ହିଂସା ତେଜି ଆଦରିବେ ସର୍ବେ ସତ୍ୟ ନ୍ୟାୟ ଧର୍ମ ପ୍ରାଣେ । ପୁଣ୍ୟ ନବରାତ୍ର ପାଳିବେ ଭକତେ ଶୁକୁ ପକ୍ଷେ ନଅଦିନ ଘଟ ଗାଁ ତାରିଣୀ ଯାତ ବେଖୁଯିବେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଭକ୍ତଜନ । ବାସନ୍ତି ଦୁର୍ଗାକୁ ପୂଜିବେ ସରବେ ବିନମ୍ର ପ୍ରଣତି ଭାଳି ଧର୍ମର ବିକଳ ହେଉ ଏ ଜଗତେ ମାତାକୁ କରିବେ ଅଳି । କୈବର୍ତ୍ତ ମାନଙ୍କ ଘୋଡ଼ାନାଟ ଗାତ ମୁଖେ ଭରିଦେବ ହସ ପ୍ରଭୁ ହନୁମାନ କମଡ଼ାର ଅତେ ଚଇତ ହୋଇବ ଶେଷ ।

ତେହୁଲିପଦା, ଜଗତସିଂହପୁର
ମୋ-୭୩୫୫୫୨୩୪୩୪୩

ଯୁଦ୍ଧ...

ନଗେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ

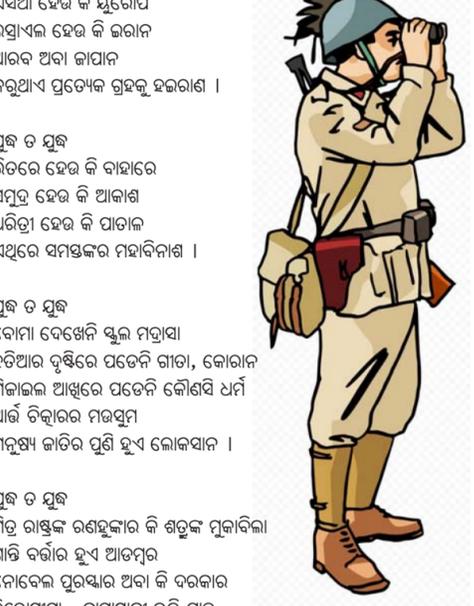
ଯୁଦ୍ଧ ତ ଯୁଦ୍ଧ ଏସିଆ ହେଉ କି ଯୁରୋପ ଲସ୍ତାଏଲ ହେଉ କି ଜରାମ ଆରବ ଅବା ଜାପାନ କରୁଥାଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରହକୁ ହଇରାଣ ।

ଯୁଦ୍ଧ ତ ଯୁଦ୍ଧ ଭିତରେ ହେଉ କି ବାହାରେ ସମୁଦ୍ର ହେଉ କି ଆକାଶ ଧରିତ୍ରୀ ହେଉ କି ପାଟାଳ ଏଥିରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମହାବିନାଶ ।

ଯୁଦ୍ଧ ତ ଯୁଦ୍ଧ ବୋମା ଦେଖିବି ସୁଲ ମତ୍ରାସା ହତିଆର ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଡ଼େନି ଗାତା, କୋରାନ ମିଳାଇଲ ଆଖିରେ ପଡ଼େନି କୌଣସି ଧର୍ମ ଆର୍ତ୍ତ ବିକାରର ମଉସୁମ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିର ପୁଣି ହୁଏ ଲୋକସାଧନ ।

ଯୁଦ୍ଧ ତ ଯୁଦ୍ଧ ମିତ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ରଣଭୂମିର କି ଶତ୍ରୁକ ମୁକାବିଲା ଶାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତାନ ହୁଏ ଆତମ୍ଭର ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ଅବା କି ଦରକାର ହିରୋସାମା - ନାଗାସାକୀ ଭୁଲି ଯାଇ ଲାଗୁଛି ମାନବ ଜାତିତା ହେବ ପୁଣି ଛାଉଣୀ ।

ପ୍ରାଚୀନ ଅତିରିକ୍ତ ଶାସନ ସଚିବ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାର
ଓସ୍କାର ସିଟି, ଲେନ ନ-୯, ପୁର ନ-୪୫୬
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଗର କେନାଲ ରୋଡ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ-୯୪୩୮୩୩୨୧୩୮

ଲଢ଼ିବା ଛାଡ଼ି ଦିଅ ଭାଇ

ମହେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଘଡ଼େଇ

ଶାନ୍ତି ପ୍ରିୟ ଏଇ ଧରାରେ ମଣିଷ ଠାକୁରଙ୍କ ବଡ଼ଦାନ ସୁଖ ସଉଦାକୁ ହାତେ ତୋଳିବାକୁ ଖଞ୍ଜା ଦିଅଁ ଦେଲା କାମ ।

ସପନକୁ ପୂରା ପାଇଁ ତୁର ପଥେ ତଳାଏ ସେ ହାତ ଧରି ତହୁଁ ଭଣା କାମେ ତୋଳି ନପାରିବା ଭଲ ଫଳ ମନ ଭରି ।

କ୍ଷେତ୍ରମୋହନ ବିଦ୍ୟାପୀଠ, କଟକପଠା, ପିଠାପଠା, ନିଶିତକୋଇଲି, କଟକ
ମୋ-୯୪୩୭୭୪୦୫୬୬

ପାଣି ଯୋଡ଼କାର ସମାନ ଜୀବନେ ଅହମିକା ବିଷୟଲି ମାଟିହାଣ୍ଡି ଖାଇଗଲା ପରି ଲୁଣ ଦେବ ମଣିଷକୁ ଗିଳି ।

ତା'ପାଇଁ ଲଢ଼ିବା ଛାଡ଼ିଦିଅ ଭାଇ ବିଜ୍ଞାନ ବିକାଶ କାମେ ଲଗାଇ ତଳିଲେ ଜତିହାସ ଲେଖା ହୋଇବ ତୁମାରି ନାମେ ।

ପରିବେଶ ଜୀବଜଗତ ଗଢ଼ିବା ଯଦି ନାହିଁ ଆମ ହାତେ ପରମାତ୍ମା ଶକ୍ତି ନେଇ ଉତପାତ କରୁ କିଆଁ ଏତେ ଏତେ ?

ମନର ଭରମ ବଢ଼ାଇ ଲଢ଼ାଇ ଦୁର୍ଭିଦ୍ୟା କରେ ନାଶ ସିନିହ ସୋହାଗେ ପୋଛି ଦେଇ ତାକୁ ମହା ହସାଇବା ଆସି ।

ହସି ହସଉଥା ସକଳ ଜନେ

କୃଷ୍ଣବିହାରୀ ସାହୁ

ସକାଳୁ ସକାଳୁ ବୋଉ ହାତ ଧରି ବରିତା ଗୋଟାକ ଗଲି ମୁଁ ଚୁଲି, ଦେଖୁଲି ବାରିର ଆମ ଗଛ ତାକେ କଷ୍ଟି ଆମ କେତେ ଯାଇଛି ଝୁଲି । ବୋଉ ହସିଦେଲା କିଭରି କିଭରି କହିଲା- ବାବୁରେ ଜାଣିଛୁ ପ୍ର, ଗଲା ବରଷରେ ଆମ ଟାକୁଆଟେ ପୋତିଦେଇଥିଲି ଏଇଠି ମୁଁ । ପାଣି-ସାର ସାଥେ ସୁରସ କିରଣେ ଟାକୁଆର ପରା ଗଛଟି ହେଲା, ଚାଲ-ପତ୍ର ମେଲି ଗଛଟି ବଢ଼ିଲା

ବରିତା ଗୋଟାକ ମହଳି ଦେଲା । ଆମ ବଡ଼ ହୋଇ ପାରିଲେ ଖାଇବୁ ବଡ଼ ସୁଆଦିଆ ଲାଗିବ ତୋତେ, ସେତେବେଳେ ତାକି କହିବୁ- ବୋଉଲୋ ଦେବ ତୁ ଶିଖାଇ କଥାଟି ମୋତେ । ଖୁସି ହୋଇଗଲି ଗଛକୁ ଆଉଁଶି କହିଲି- ‘ଆଥା ତୁ ହରଷ ମନେ, ଏ ଖରାଦିନରେ ଦେବ ତୁ ପଦବ ହସି ହସଉଥା ସକଳ ଜନେ ।’

ପାତ୍ରପଠା, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ-୭୦୦୮୧୪୨୦୪୦

ତା'ଠାରୁ ଜାତ ନାନା ଦରବ ସଂସାରେ ମୂଲ୍ୟବାନ, ଲାଗେ ସକଳ କାମରେ ସିଏ ନିଜତି ପ୍ରତିଦିବ ।

ଘର ବସନ ଖାଦ୍ୟ ଦିଏ ସେ ହୃଦୟ ଖୋଲି ତାର, ସକାଳୁ ସଞ୍ଜ ଆମରି ପାଇଁ ଗଛ ଦୁଃଖର ଝର ।

ମିଠାଇଲ ସେ ବିତରି ଦେଇ ସବୁରି ପ୍ରାଣ ମୋହେ, ଆମରି ସୁଖ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ତା ଜୀବନ ଦିନେ ଯାଏ ।

ଗଛ ଗୋଟିଏ ଲଗାଇ ଦେଇ ଯତନ ନେବା ଆସ, ସିଏ ହସିଲେ ଆଗାମୀ କାଳି ହସିବ ଆମ ଦେଶ ।

ଜନାର୍ଦ୍ଦନପୁର ଶାସନ, କେନ୍ଦୁଝର
ମୋ-୭୬୮୩୮୩୭୭୭୪୨

ଏମିତି ଆମ ହୋଲି

ସୁରମା ମିଶ୍ର

ଆସିଛି ଆସିଛି ହୋଲି ଆସିଛି ମେଳଣ ପଡ଼ିଆ ଦୁଲୁକୁ ଅଛି ଦୋଳ ପରଦିନ ହୁଏ ମେଳଣ ଏକାଠି ହୁଅନ୍ତି ସବୁ ବିମାନ ॥

ବିମାନେ ଗୋବିନ୍ଦ ଶୋଭା ପାଆନ୍ତି ଭକ୍ତ ମାନଙ୍କର ମନ ମୋହତି ବାଜଲ ମୁଦକ ଗିନି ଓ ତୋଳ ସର୍ବିଏ ଖେଳନ୍ତି ଅବିନ ଖେଳ ॥

ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଭୁକୁ ଅବିନ ଦେଇ ନିଜନିଜ ମଧ୍ୟେ ଖେଳନ୍ତି ଯାଇ ରଖୁଥାନ୍ତି ସବୁ ରଙ୍ଗ ସକାଳ ଭଲଭଲ ରଙ୍ଗ ମନ ମୋହଇ ॥

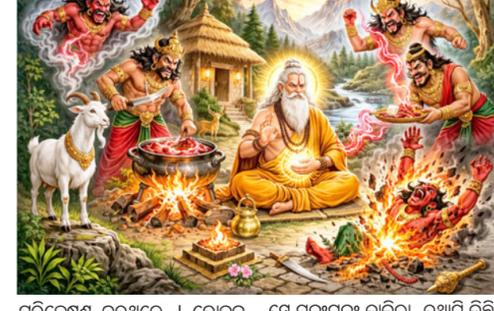
ପିଲାଠାରୁ ବୁଢ଼ା ସରବେ ମିଶି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟେ ବାନ୍ଧି ଖୁସି ଭଠା ଦୋକାନୀଏ ପସରା ମେଲି ଇଶାବା ଦିଅନ୍ତି ଆସରେ ଚାଲି ॥

ବିଏଲ-୩୯, ଲିଏସ୍‌ଏସ୍‌ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ-୯୮୩୩୩୪୩୯୫୫

ଆତାପି ବାତାପିକ ଅନ୍ତ ଓ ରକ୍ଷି ଅଗଷ୍ଟ୍ୟଙ୍କ ତପୋବଳର ବିଜୟ

ଅର୍ଚ୍ଚିତା ଦାଶ

ରାତର କାଳରେ ପବିତ୍ର ମହାକାବ୍ୟ ରାମାୟଣରେ ବର୍ଷତ ଅନୁସାରେ ଆତାପି ଓ ବାତାପି ନାମକ ଦୁଇ ଦାନବ ଭାଇ ବସବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୁର ଓ ଚତୁର ଥିଲେ । ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ତପସ୍ୟା କରୁଥିବା ରକ୍ଷିପୁନିମାନଙ୍କୁ ଠକି ହତ୍ୟା କରିବାରେ ସେମାନେ ଅପାର ସଫୋର ପାଉଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର ଚାଲରେ ଅନେକ ନିର୍ଦୋଷ ରକ୍ଷି ଜୀବନ ହରାଇଥିଲେ ।

ବାତାପିକ ପାଖରେ ଏକ ଅତ୍ଯୁତ ମାୟାଶକ୍ତି ଥିଲା । ସେ ଲକ୍ଷ୍ମୀତେ ଜ୍ଞେନି ରୁପ ଧାରଣ କରିପାରୁଥିଲା । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ରକ୍ଷି ସେମାନଙ୍କ ଆଶ୍ରମକୁ ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଭକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନର ଅଭିନୟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ । ବାତାପି ଜ୍ଞେନିର ରୁପ ନେଉଥିଲା ଏବଂ ଆତାପି ସେହି ଜ୍ଞେନିକୁ ବଧ କରି ରକ୍ଷି ଭୋଜନ ଭାବେ

ପରିବେଷଣ କରୁଥିଲେ । ଭୋଜନ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଆତାପି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ବାତାପିକୁ ଡାକୁଥିଲା । ତାହାପରେ ବାତାପି ନିଜ ଦାନବ ରୂପକୁ ଫେରି ରକ୍ଷିଙ୍କ ପେଟ ପାଟି ବାହାରୁଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ରକ୍ଷିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଥିଲା । ଏଭଳି ଭାବରେ ସେମାନେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଅନେକ ରକ୍ଷିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

ଏକଦା ମହାଶକ୍ତିଶାଳୀ ରକ୍ଷି ଅଗଷ୍ଟ୍ୟ ସେହି ଅତ୍ଯୁତ ମଧ୍ୟରେ ପାଉଥିଲେ । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ତେଜସ୍ୱୀ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତିରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ଦାନବ ଭାଙ୍ଗିବାରେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଠକିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ପୂର୍ବବଦଳ ବାତାପି ଜ୍ଞେନିର ରୁପ ନେଲା ଏବଂ ତାହାକୁ ରାକ୍ଷି ଅଗଷ୍ଟ୍ୟଙ୍କୁ ପରିବେଷଣ କରାଇଲା । ଅଗଷ୍ଟ୍ୟ ଶାନ୍ତ ମନରେ ସମସ୍ତ ଭୋଜନ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଭୋଜନ ପରେ ଆତାପି ପୂର୍ବବଦଳ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ବାତାପିକୁ ଡାକିଲା । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଉତ୍ତର ମିଳିଲା ନାହିଁ ।

ସେ ପୁନଃପୁନଃ ଡାକିଲା, ତଥାପି କିଛି ଘଟିଲା ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ରକ୍ଷି ଅଗଷ୍ଟ୍ୟ ହସି କହିଲେ, “ବାତାପି କାର୍ଯ୍ୟ ଭବ ।” ତାଙ୍କ ଅପାର ତପୋବଳରେ ବାତାପି ପୂର୍ଣ୍ଣତାପେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେ ପୁନଃକାବିତ ହେବାରେ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ପାଇଲା ନାହିଁ ।

ନିଜ ଭାଇର ନାଶ ଦେଖି ଆତାପି କ୍ରୋଧରେ ଅଗଷ୍ଟ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲା । କିନ୍ତୁ ଅଗଷ୍ଟ୍ୟଙ୍କ ତପସ୍ୟାର ତେଜ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ସମ୍ମୁଖରେ ସେ କିଛି କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ରକ୍ଷିଙ୍କ ଦୈବ ଶକ୍ତିରେ ଆତାପି ମଧ୍ୟ ଉପାତ୍ଯୁତ ହୋଇଗଲା । ଏପରିଭାବେ ଦୁଃସ ଦାନବ ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି କଥା ଆମକୁ ଶିଖାଏ ଯେ ମନରେ ସମସ୍ତ ଭୋଜନ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଭୋଜନ ପରେ ଆତାପି ପୂର୍ବବଦଳ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ବାତାପିକୁ ଡାକିଲା । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଉତ୍ତର ମିଳିଲା ନାହିଁ ।

ଜନନାଥ ବିହାର, ନୂଆପା

